

சுற்றுத்தொண்டன்

[பகுதி 1] பில்லை ரக்திராம் திருவாசூவார், 1991, [இதழ் 8]

“என்குட்டி பணிசேற்று கிடப்பதே”

நலம் தருக!

அன்றை துக்க கணவுல்
அல்லற்படுத ஸர்ஜுது
மன்னும் அவளின் மக்களோலாம்
மறுகிற கிடந்தே மளம்மறுக
கண்ணிர மறைம் கடுமதுயரம்
கவலை இவைகள் கொண்டுவரும்
நன்னுமிட கொடிய புத்தாண்டு
நன்னும் சேய்தே நலம்கருக.

ஏதுறத் துமிழ் கீழ்க்குவட
யாகூ ஈத்தில் தவமிகுத்தும்
உதீரம் வெயர்வை கூலத்துதுயா
உமிழ்து வாடி உயிர்சோந்தும்
அதிரும் ஹறப்போர் புரிந்தெங்கள்
அமுதத் தமிழூக் காக்கின்னுர்
புதிராம் நீலையில் வருகின்ற
புத்தாண்டி டேஷ் நலந்தருக.

சத்தியாக்கிரகத் துணுக்குகள்

“சத்தியாக்கிரகம் நாட்டில் பல நன்மைகளோச் செய்திருக்கின்றது”
— ஒரு பேச்சாளர்.

பறையடிக்கும் மேனங்களுக்கு நெருப்புவைத்து அத்தொழிலை அழித்த உணர்ச்சியும் சத்தியாக்கிரகத்திலிருந்து வந்திருக்கக் கூடுமோ?

நித்திரை கொள்ளத்தவறு பாதுகாக்கும் திருப்பணிபேர்களும்!

“சத்தியாக்கிரக்கள் பிரார்த்தனை செய்யும் அமைதி நேரத்திலே இராணுவப் பகுதி யில் ரூந்து “பைலா” ஆடும் சத்தம் கேட்கிறது”
— செய்தி.

அதுவும் அவர்களுது ஒருவகை ஆராதனை முறையோ?

“யாழ்ப்பாணக் கச்சேரி வளவுக் குள் இராணுவவீரர் ஊழ்சல்கட்டி ஊழ்சல் ஆடு மகிழ்ச்சிர்கள்”
— கண்டது.

அவர்கள் கச்சேரிக்குள்ளேஷன் சுல் ஆடுகிறுகள். வெளியே தமிழ்நாட்டை ஊசன்றுகிறார்கள்!

“யாழ்ப்பாணத்திலே ஆட்டிலே சிங்கள சீரி எழுதி விடுகிற்களாம்”
— செய்தி.

“சத்தியாக்கிரக்கள் மீது போட்டு வந்நணபகவானும் வஞ்சங் தீர்க்கிறானும்?”
— செய்தி.

“வீட்டில் மதவு விவிம்பிலே மேயந்தவரும் ஆட்டில் சிறீஸமுதும் அங்கெலே! -நாட்டினிலே தாங்நதனிக்க தகுவழிகள் காணபதல்லால் வேகம் பெருக்குதலே வீணை”
எனகின்றார் ஒரு ஞானியார்.

இல்லை! அறப்போர் அகிம்சையின் குளிர்மையிலே சிறிதாயிரும் பகைச்சுடு ஏறுதபடி மழை உதவி செய்கிறது.

“இந் கண்ணுமில்லாதவர் ஒரு வர் தடவித் தடவிவந்து தமிழ் அள்ளையை வாழ்த்திச் சத்தியாக்கிரகம் செய்தார்”
— செய்தி.

“சத்தியாக்கிரக்கள் மீது விவகும் களிடமிருந்து கல்லுகள் வந்து விழுகின்றன”
— செய்தி.

“கண்ணுடையார் என்பவர் கற்றேரு முகத்திரண்டு புண்ணுடையார் கலை தவர்”
எனும் குறளுக்கு இப்பேரதான் விளக்கம் தெரிகிறது.

அதுவிடமமல்ல, இராப்பகவாகத் தவஞ் செய்யும் சத்தியாக்கிரக்கள்

சமூகத் தொண்டன்

மலர் 9]

சித்திரை கல. (13-4-61)

[இதழி 8.

“நமனை யஞ்சோம்”

புத்தாண்டு பிலவ வருடம் இலங்கைக்கு மாத்திர மன்று: உலகம் முழுவதுக்கும்பே நல்ல தல்ல என்று இதுவரை ஐந்து பத்திரிகைகளில் டிட்டத் நன்னை வுண்டு. பஞ்சாங்க கங்காஞ்சி அவளித்து கூறுகின் றனவாம், என்னாறு ஆண்டு கட்குப்பின் இவ்வாண்டுதான் புதுமையாக ஏதோ கோடிய கிரகங்கள் கூடுகின்றன என்றும் படித்தோம். ஈழத் தமிழகத்திலே இன்னென்மேல் இன்னைவரி அன்னைமோழி அல்லற்பட்டு அரசியல் உரிமையடன் அரசியல் உரிமைகூட இழந்து அதாகுது கூப்பன் அரசிகூட இன்றி வாடும் ஒரு துழுங்கியிலே புதுதாண்டு வருகிறது மாண்பும்படிலே மழலைக் குழந்தை சிரிப்பதுபோல.

இதை எப்படி வரவேற்பது எப்படிப் புத்தாண்டு வாழத்துக் கூறுவது என்று சிந்தித்துச்

சிந்தித்துத் தேவிவுஙான முடியாதிருந்தபோது காரிருளிலே கதிரெள்! தோன்றுவதுபோல ஓர் எண்ணம் மின்னுகிறது. அது பழைய தமிழ் வண்ணங்களான்!

“தேவதா லாகா தேவினும் முயற்சிதன் மெய்வருக்தக் கூலி தரும்”
“ஊழையும் உப்பக்கம் காண்பார் உலவின்றி,
தாழா தகுற்று பவர்”

என்ற குறள்மன்னிகளின் கருத்து வேறும்கோள்கையன்று; இன்று வாழவில் அநுபவ உண்மையுமாய் அமைந்து வருகிறதன்கேரே? தூரக காட்சியின் நம்பிக்கையடன் முயன்றுவரும் இன்றைய அறப்போரிலும் இந்த “முயற்சி” ஆற்றி வருமத்து அற்புதங்கள் அனோகம்!

கைவர் கிறித்தவர் இச்சாமியர் என்ற முச்சமயங்கொண்ட

தமிழர்கள் அறப்போர்க் களத் திலும் ஆலபங்களிலும் செய்து வரும் பிரார்த்தனைகள், இது வரை சாதித்தவை பல. அரசாங்கக் கட்சியில் உள்ளோர்—அநேக சிங்களப்பெரியார்கள்—மன்னர்ப் புத்தகருபோன்ற மதிப்புக்குரிய குருமார்கள் இந்த அறப்போரை வாழ்த்தி அழுத்த தமிழ் மொழிக்கோர் அந்தஸ் தைக் கோடுக்கீவென்டு என்று அறிக்கைச்ட்டமையும், சாதிப் பிரிவு சமயப்பரிவு கட்சிப்பிரிவு எனும் மும்மலங்களையும் சடந்து ஒருமைக்கடிசிற்கும் தமிழரின் நிலையும் காரிருளில் தோன்றும் கதிர்க் கிரணங்களேனக் கோள்ளலாம்.

ஒருநாளில் நண்பகலில் பன்னிரண்டு மணிக்கும் மாலை ஆறு மணிக்கும் ஈழத்தமிழக மேங்கும் எழுப்பும் மணிஒளைக்கு

மக்கள் என்னகெய்துகொண் டிருப்பினும் உடனே நிற நிலையிலேய கூடுவித்து ஜூற வளை வணங்குங் காட்சியும், ஒருமைப்பாடும் ஊழையும் உபபக்கம் காணுமேன்பதுன்கையன்று? ஆகவே இறைவனுடன் சேர்ந்த இந்த “முயற்சி” கூலைத்துரும் என்பதால் கூறறுவன்தான் புத்தாண்டாக வந்தாலும் “நமனை யஞ்சோம்” “உச்சமீது ஏன் டந்து வீழுகின்ற போதிலும் அரசமில்லை” என்ற முழங்கி மராக்கேட்டி “புத்தாண்டே வா” என்று ஏறவேறபோமாக! இந்த நீண்ட பிரார்த்தனை நாளாக்க வேண்டுகமன்றும் ஒரு கால் கேட்டோம். மிகநன்று. புத்தாண்டு தடசநாளாகு. அப்போது திடைப்புத்தாண்டு இன்பத் தருநாளாகும்.

○●○

ஆதாவு நல்குவோம்!

உடல் மன்னுக்கு, உயிர் தமிழுக்கு னை உணர்ச்சி சொண்டு உரிமைப் போரிலூ பட்டின்னாலிலைக்கவாழ் முப்பது இலட்சம் தமிழப்பேசும் பெருமக்களின் வீடுதலை வேட்கையின்மத்தியில் கலைப்பணிபூண்டு அரசியற் கலப்பற்ற முறையில் இயங்கிவரும் நமது சமாசம் எத்தகைய பணியினை மேற்கோள்ள முடியும் என்பது

குறித்து நாம் இங்குச் சீந்திக்க வேண்டியவர்களா யிருக்கன் ரேம். மொழி இன்றேல் இனமில்லை, இனமினாறல் அதற்குரிய பண்பாடுக என்னத்தும் ஆழிந்தொழிந்துவிடும். கலாச்சாரத்தைக் கட்டிக்காச்சு முடியாது. நாளாடைவில் சரித்தீராகுகோளில் அதுபற்றிய வரலாற்றுக் குறப்புகளைத்தான் நாம் காணமுடியும், இந்நிலை

யில் இனத்தின் தனித் தன்மை யும், அதன்மொழியும் காப்பாற் றப்பட்டாற்றுன் அந்த இனத்தின் கலாச்சாரப் பண்பாடுகளைத்தும் உயிருடன் தீகழு முடியும் என்ற உண்மையை நமுனர் முடிகிறது.

இன்று நாறது தாயகத்தீவு நடைபேற்றுவரும் அறப்போரும் இந்த உண்மையைத்தான் நமக்குப் போதக்கிறது. இலங்கை வாழ் தமிழ்ப்பேசும் பேரங்குடி ம களைவரினதும் உயிரினைப் புதினது தமிழ்மொழிக்கு ஆட்சிப் பிடித்தினர் சட்டர்தியான் அந்தஸ்து வழங்க வேண்டும் என்ற அடிப்படைக் கோரிக்கையினை முன்வைத்தே போட்டபம் சீழே முடிகிறது. இத்தகைய போரட்டத்தை நியாய புத்தி படைத்த மனீதன் எவனுமே வாயேற்பான் என்றில் ஐய மில்லை. அன்னைத்தமிழ் பேணப்பட்டாற்றுன் தமிழினம் இங்நாட்சில் தலைமுரிச்ந்து வாழ முடியும் தமிழ்க்கலை, கலாச்சாரம் என்பன தனித் தன்மையுடன் வளருமுடியும். இந்துண்மையை எவரும் மறுக்கச்சமுடியாது. நமது சமாசத்தைப் போறுத்த வரையிலும் இந்த மகத்தான் உண்மையை நாம் மனசிற்கொண்டு இப்பிராச்சினையை நாக்கவேண்டியது மிகவும் அவசியமானும், கன்னித் தமிழ்மொழிக்கு இங்நாட்சில் சட்டர்தியான் இடமில்லை யேன்றால் பின்னர் எப்படி அதன் கலாச்சார உணர்ச்சியை நாம் பேணமுடியும்?

இதுவே இன்று நம்மனைவரதும் உள்ளங்களில் எழும் வினாவாகும்? எனவேதான் கலாச்சார உணர்ச்சியையே தனது இலட்சியமாகக்கொண்டு செயலாற்றிவரும் யாழ் ப்பாணமாவட்ட சனசுமுக நிலையங்களின் சமாசம் தற்போது நடைபேற்றுவரும் அறப்போருக்குத் தன்ஆதாதைத் தெரிவிக்க முன் வந்துள்ள தென்பதை இங்குச் சுட்டிக் கூட்ட விரும்புகின்றோம். ஒருசிலர் சேன வதைப்போன்று கலைவளர்ச்சியை மாத்தீரம் நாம நோக்கிக்கொண்டு கூட்ட விரும்புகின்றால் நாள்நடைவில் நமது மொழிமாத்தீரமல்ல இனமுமே அழிந்தோழிந்து போய்விடும். பின்னர் கலைவளர்ச்சி பற்றிச் சிந்திக்கவே நமக்கிடமில்லாது போய்விடும்.

அன்றையில் கூடிய நமது சமாசச் செபற்கமு நீண்டசேரமாக இதுபற்றி விவாதித்தபின் னர் மொழியுரிமைப் போராட்டத்தீற்கு அதரவு தெரிவித்துத் தீர்மானங்களை நிறைவேற்றியது. இன்று நம் முன்னுள்ள பிரச்சினை இலங்கைவாழ் முப்பது இலட்சம் தமிழ்ப்பேசும் மக்களின் தேசியப் பிரச்சினையாகும். இதில் கட்சி மத, இனடேத மேதுவுமே யில்லை. இங்கிலையில் தமிழினத்தின் ஏகே பித்த இப்பொராட்டத்தை நாம் ஆதரிக்கவேண்டியது நமது தலையாய்கடனாகும். இங்கேல் எதிர்காலச் சந்ததி நமமைத் தமிழினத்தின் துரோக்கிகள் எனத் தூற்றுமென்பதில்

ஜயமில்லை. எ.வேதான் நமது சமாச்சத்தின் முழுவுச்சினா நாம் பேருமையுடன் வாவேற்கின் ஞேம். நமது நிலையங்கள் பல போராட்டத்திற்குப் பரிபூரண ஆதாவு நலகிவருகின்றன என் பதைத் தீனமும் நமக்குக் கிடைக்கும் செய்திகள் தேர்விக்கின்றன. நிலையங்களின் மோழிப்பற்

றும் இன உணர்ச்சியும் வாழ்க! இந்த ஒன்றுபட்ட உணர்ச்சீயின மூலம், காந்தியழகன் காட்டிய அங்கு வழியில், அறநோறியல் உரிமைபேற முனைவோமாக!

வாழ்க தமிழ்மோழி!

வாழ்க தமிழினம் !!

வாவேற்கிஞேம்!

தற்போது நடைபெற்றுவரும் மொழியினமைப் போராட்டத்தில் தமிழ் எழுத்தாளர்களின் பங்கு என்ன என்பது குறித்து யாழிப் பரணத் தமிழ் எழுத்தாளர்களுக்கும் ஆரங்ந்துள்ளமை குறித்து இலங்கையாழ் தமிழ் எழுத்தாளர்களைனவரும் பெறுமையும், மகிழ்ச்சியுடைய வேண்டியவர்களாயிருக்கின்றோம். ஒருஷில் எழுத்தாளர்களுக்கு வாயேற்பும், போராட்டமும் நடத்தி முடிப்பதுதான் எழுத்தாளர்களுக்கின் இலட்சமாக சுமத்தில் திகழ்கின்ற தென்ற கூற்றை யாழிப்பாணத் தமிழ் எழுத்தாளர்களுக்கும் இதன் மூலம் மாற்றியமைக்க முற்பட்டதே மகிழ்ச்சிக்குரிய செயலாகும். தமிழ்மொழியையே நமபி வரமுனை தமிழ் எழுத்தாளர்கள் தங்கள் பொழுதிக்கான சீவுபாணப்

போராட்டத்தில் கக்கொடுக்கப் பின்னிற்கண்ணர்கள் என்ற வகை மொழியை மாற்றியமைக்க வேண்டிய மதத்தான் கடமை நமக்குண்டு. இந்த உண்மையை உணர்ந்து செயலாற்ற முன்வந்த யாழ். த. எ. சங்க நிர்வாகிகளைப் பராபட்டுகின்றேன். மொழியினமைப் போராட்டத்திற்குப் பூண் ஆதாவு தெர்விததுள்ளதடன், அறுப்போக்குக் கவிதைகள் கொண்ட தொலூப்பு நூலைன்ற வெளி யிடவும் மேற்படி சங்கம் ஏற்பாடு செய்து வருவது மகிழ்ச்சக்குரியது. இத்தகைய முயற்சி வெற்றிபெற எழுத்தாளர்களைனவரும் ஆதாவு நலக வேண்டுமெனக் கோருகின்றேன். பேருமண்ணர்களின் ஒன்றுபட்ட ஆதாவு போராட்டத்துக்குத் திணைபுரியுமாக!

— “ஆனந்தன்”

சனசமுக நிலையங்களுக்கு

விண்ணப்பப் —

ஜெயன்மீர் !

புதுவருட சுந்தா இன்றி ஒன்றும் செய்யமுடியாது இடர்ப் படுகின்றோம் என்பதை நாம் சொல்லித்தான் நிங்கள் உணர்வீர்கள் என்பதீல்லை. நல்ல கலை வளர்த்து நாட்டின் தோண்டு செய்து தமிழ்னினை அறப்போரிலும் கலீயாது சேவை செய்யும் நிலையங்கள்க்கு நாம் இதை வற்புறுத்த வேண்டாமெனினும் தோண்டினைக் கூட மாதந்தோறும் அச்சிடவும் முடியாமல் இடர்ப்படுகின்றோம் என்பதையும் சொல்லாமலிருக்க முடியவில்லை.

தயவு செய்து இவ்வாண்டுச் சுந்தா ஜெயது ரூபாவை எமக்குப்பீசி சமாச்சப்பணியை ஊக்கப்படுத்துங்கள்.

யிக நன்றி.

சி. இராசரத்தினம்,
போரூளாளர்.

2-4-61.

எமது விளாசம் :

சி. இராசரத்தினம்
யாழ். ச. ச. ஸ்லீய சமாசப்
போரூளாளர்
வேலணை.

அறிவிப்பு

சிறுபடங்கள், சஞ்சிகைகள், சுவர்ப்படங்கள் வேண்டும் நிலையங்கள் சனிக்கழுமை தணர்ந்த வணைய நாள்கள் காலையில் நமது சமாசத்தசீலர் அரசவாயில் முதலியார் சி. தியாகராசா அவர்களது மாணிப்பாய் “அயோத்தியா” மனையில் சென்று பெறுக.

‘தவமனை’ நவாவி
மாணிப்பாய்.

ந. தேவகபாட்சம்
செயலாளர்.

காதலிக்காதே !

கேட்டதுண்டு அவள்புகழை ஆனால்
கண்டதீல்லை அங்கிலையைச் சொல்ல !
அறிந்ததுண்டு அவள் கோடுமை—ஆஞ்சல்
அடைந்ததீல்லை அத்துயரம் தன்னை !

சேல்வத்தைத் தள்ளிய வளாமவள் ஆனால்
சேம்மையைக் கொண்ட வளில்லையாம் !
துன்பத்தைத் தந்தீடு வளாமவள்—ஆஞ்சல்
இன்பத்தை அடைந்த வளில்லையாம் !

எப்போதோ கண்டாளாம் என்னை....ஆசை
கொண்டாளாம்; மனம் மறந்தாளாம் !
அப்போதே கீனத்தாளாம் காதலிக்க பின்னர்
மறந்தாளாம் ஏனே அறியேனே ;

கண்டுவிட்டாள் என்னை எப்பழ்போ;
வந்து விட்டாள் உரிமை கொண்டாடவே
கோண்டுவிட்டாள் காதலியான் மறுத்தபோதும்;
சேன்றுவிட்டாள் துயரம் தந்திட்டே !

அக்காதலைப்பற்றி எப்பழ் உரைப்பேன் — அது
எக்காளம் போடுவளின் கதையாச்சே !
எக்காலத்திலும் மறவேனே அவளின் நீண்டை
நறகாலம் தரவே என காகலைய கேட்கிறேன்

பட்டதுபோதும் இனிப்பாருமுறை வேங்காடுமே !
சுட்டதுபோதும் நெஞ்சை உன் காதலால்
விட்டது போதும் இனியும் காதலிக்காதே
என்னருமைக்காதலியே ! வறுமையே !

செய்தீகள்

அனுதாபம்!

தொல்பூரம் மத்திய சனஸ்மூக நிலையத்தின் செயற்குழுக் கூட்டம் நிலைய உபதலைவர் திரு. ந. கிருஷ்ணகாமி தலைமையில் நடை வெற்றவே முது நிலை நிர்வாக களுட, உறுப்பினர்களும் மொழி யூரியைப் போராட்டத்தில் ஒங்க கொள்வதென முடிவு செய்து பட்டது. முதுாத்தொலைதி முசலாவது உறுப்பினர் திரு. த. ஏகாம்பரம் அவர்களின் மறைஞக்கு அனுதாபம் தெரிவிக்கு முடியக இருந்திட மென்னம் அனுஷ்டிக்கப்பட்டது.

விளையாட்டு மைதானம்!

தொல்பூரம் மத்திய சனஸ்மூக நிலையத்தினர் பொதுவிளையாட்டு மைதான மேரன்ற அமைக்கம் முயற்சியில் தீவிர கவனம் செலுத்தி ஏற்குறின்றைர் அரசினர் சுமார் 4500 ரூபாவரை இதற்கு நன்கொடை வழங்க முன் வந்துள்ளைமை இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

சமாச ஸிழா!

நமது சமாசக் கலைவிழா பற்றி நமது சமாசத் தலைவர் அரசுவரசுகல் முதலியார் திரு. சி. தியாகரராசர் அவர்கள் விடுத்துள்ள செய்தி யொன்றின் தற்போதைய நெருக்கடி நிலைமை காரணமாகச் சமாசக் கலைவிழா ஒத்திலைவகிக்கப்பட்டிருப்

பதகவலும், சுமுகமான சூழ நிலை உருவானதும் கலைஞர் பற்றிச் செயற்குழுக் கூடி முடிவு செய்து மொவும் குறிப்பிட வேண்டும்.

திருவள்ளுவர் திருநாள்!

தொல்பூரம் மத்திய சனஸ்மூக நிலைய மண்டபத்தில் 3 - 3 - 6 லி திரு. கே. கந்தசாமி தலைமையின் திமுகன்னுவு நயங்கு நிலை வினாக்கள் கொண்டிடப்பட்டது.

நிதியுதவி!

தற்போது நடை பெற்றவரும் மொழியிருமைப் போராட்டத்திற்கு ஆதாவு தெரிவிக்குமுகமகத் தொல்பூரம் மத்திய சனஸ்மூக நிலையத்தினர் 125 ரூபாவைப் போராட்ட நிதிக்கு வழங்கியுள்ளனர்.

நமது சமாசம்!

நமது சமாசத் தின் செயற் குழுகீ கூட்டம் 18 - 3 - 61 சனிக்கிழமை மாலை சமாசத் தலைவர் அரசுவரசுக் கலையியார் திரு. சி. தியாகரராசர் தலைமையில் தடைபெற்றபொருது மொழியிருமைப் போராட்டம் குறித் தும், சமாசவிழா பற்றியும் ஆலோசிக்கப்பட்டது. தற்போதைய நெருக்கடியான நிலைமை காரணமாகச் சமாசக் கலைவிழாவை ஒத்தி

ஆண்டு மலரிலே !

சமுத்துச்சோழ 1960-ஆம் ஆண்டின் இலக்கிய வளர்ச்சியை எழுதுகிறார். பிரேமஜி, ஆத்மஜேஷ்தி முத்தையர், சுதந்திரன் ஆசிரியர்; சிவநாயகம், வித்துவாசன் நடராசர், எச். எம். ருகிதீன், தெள்ளிய முத்துக் கருத்துக்களை அள்ளித் தெளித்திருக்கிறார்கள்.

கணேசனிங்கள், பத்மர், வரதர், முதூர் இராசரத்தினம், நீலச் சீரமமூர்த்தி, சௌக்கணி, டானியல் முதலிய கதாமனார்கள் சிறு கதைத் தேந்துவிகளை வாட்டித்துத் தெளித்திருக்கிறார்கள். கனகசெந்தி நாதன் நாவேந்தன் என்பேரின், விமரிசனங்கள் முதலியசீ குலசபாநாதன், பண்டிதர் இரத்தினம், இரகுநாதன், இராமலிங்கம், பகவதி ஜயராமன், மகரம், அருள் செல்வநாயகம், சிறபி, ஆதவன், தேவன், புதுமைலோவன், மூர்த்தி, புதுதெளி முதலிய பேரை மன்னாச்சினை கட்டுரை மனிகள், பொன்னுத்துரையின் சரித்திர நாடகம் மலரை இதழ்விரித்து நறுமணமாக்கி வரக்க வண்டுகளை வட்டப்பிடப்பண்ணி மிருகக்கின்றன! பரமக்மசதாசன், முருகையன், திமி லைத் துபிலன், யாழ்ப்பாணன், ஜெயம், இராசபாரதி, மகசகவி, கவிஞர் செல்வையர், நீலவண்ண் எனும் இனிக்கும் கல்லைகளின் சிறப்பை விரக்கில் அதுவே ஒருகாவியமரகும்.

என் அதிகம் எழுதவேண்டும்? மிகவிரைவில் பணம் அனுப்பிப் பதிந்துகொண்ட நிலையங்கள் படித்துப் பார்க்கப் போகின்றன. பார்த்து விட்டு சமுநாட்டின் திருத்தலங்கள் பலவற்றின மூவர்களைப் படங்களைப் பற்றியும் சங்க இலக்கியப் பாடல்களை அமுதமாகக்கித்தந்த அமுகைப் பற்றியும் இன்னும் பல அபசங்களைப்பற்றியும் ஏன் மறைத்தீர்கள் என்று எம்மைக் குறைகூறப் போகின்றன!

—ஆசிரியர்.

செய்திகள்

7-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

வைப்புதென முடிவு செய்யப் பட்டது.

20-2-61ல் சாத்வீக சத்தியாக கூடிகள் மீதம், மக்கள் பிரதி நிதிகள் மீதும் யாழ்ப்பாணத்தில் பொலீசு நடத்திய தாக்குதல்

குறித்து விசாரணை நடத்துமாறும், இரணுவத்தை வாபஸ் பெறு முறை, பங்கிட்டரிசி விநியோ கதைத்த தாமதமின்றி அமல் நடத்துமாறும் அபசிச்சரக் கோரும் தீர்மானங்கள் ஏதமன தாக நிறைவேற்றின.

“அன்பு என்கே?”

கச்சாயில் இரத்தினம் ராமாயணம்

அதேத் இதழில் “அன்பு என்கே?” என்ற தோடர்க்கதை என்கே என்று கேட்கப்போகிறீர்கள். இச்சிறந்த தோடர்க்கதையை உடனே நூல்வடிவமாக்க வேண்டிய குழ்நிலை ஏற்பட்டபடியினால் அதன் ஆசிரியர் கச்சாயில் இரத்தினம் அவர்கள் வேண்டு கோட்டத் இத்தோடர்க்கதை தோண்டனில் இனி வெளிவர முடியாம விருக்கிறதேன்ற துக்கசெய்தியைச் சொல்லும்போது ஒருமகிழ்ச்சியையும் வெளியிட்டாற்றுவ் துக்கமும் மகிழ்வும் சம்பிலையாகும்.

அதாவது தமிழகத்துச் சிறந்த எழுத்தாளர்கே சன்னன: நீலா. இராம மூர்த்தி யவர்கள் எழுதும் உயர்ந்த கருத்தும் உணர்ச்சியும் கொண்ட “கானல்நீர்” என்றும் நீண்ட சிறுக்கதை அதா வது சிறியதோடர்க்கதை அதேத் இதழில் தோடர்கிறது என்பதையும் அறிவிக்கின்றோம். சென்ற பல இதற்களில் தோடர்ந்து வந்து “அன்பு என்கே?” என்று தேடி ஈற்றில் அது “கானல்நீராக” முடிந்துவிட்டது என்று கருதக்கூடாதென்பதையும், அந்த நல்ல தோடர் கதையை அதன் ஆசிரியர் உடனே நூலாக்க வேண்டிய சிரப்பங்கத் தம் அவருக்கேற்பட்டதினால் நாமும் அவருக்குதலி செய்து அதன் வெறுமையை நிறைவாக்க இந்தக் ‘கானல்நீரை’ நீலா. இராம மூர்த்தியவர்களிடம் பேறவிழைந்தபோது அவர்கள் மனமுவங்களித் துதவினார்கள் என்பதையும் மறுபடியும் வாசகர்கட்கு நிவணவுட்டுக்கிறோம்.

—ஆசிரியர்.

அத்தியாயம் 8.
கட்டித்தீர்மானம்

மூர்த்தியிடம் தனது முழுமனைதையும் பறிகொடுத்துவிட்ட மாலை அவன் வேண்டுகேளே மறுக்க முடியாது சங்கடப்பட்டாள். அவன் படத்தில் நடிக்க மறுத்து விட்டால் தன் உள்ளத்தைக் கொள்ளினை கொண்ட அவன் அன்பையும் இழக்கவேண்டி வரும் என்பதை எண்ணிய அவன் “உங்களின் வேண்டுகேளே என்னால் ஏற்காமல்

இருக்க முடியவில்லை. ஆகையான் இனி எடுக்கப்போகும் அந்த ஒரே படத்தில் மட்டும் நடிக்க ஒப்புக் கொள்ளுகிறேன் அதற்குப் பிறகு எண்ணைக் கொன்றாலும் நான் நடிப்பதில்லை என்று தீமானித்து விட்டேன்” என்றால் மாலை.

“ஆமாம் மாலை நானும்தான் இந்த ஒரு படத்தோடு நடிப்பதை நிறுத்திவிடப் போகிறேன்; திரை உலகில் நாம் முன்னேறுவது எப்பது வெறும் பகற்களவு” என்று மூர்த்தி.

தனது எண்ணத்தை ஆமோதித்தியிடம் மாலைவகுக்கு அனுவகடந்த அன்பு பெருக்கெடுத்தது. மாலை எதைச் சொன்னாலும் மூர்த்தி முதலில் மறுத்துக்கூறுவான்; அவள் முகத்தைச் சளித்துக் கொள்வான். உடனே அவன் அவனின்வகுமாகிவிடுவான். இதனைப் பலமுறை பார்த்தவள் மானா. அதனால் அவனுக்கு மகிழ்ச்சி கறைபுரதை தெரடங்கியது.

வருகிற்களா தழங்கள் சிறிது நேரம் கடற்கரைக்குச் சென்று உலர்விவிட்டு வராலை என்று கொஞ்ச மொழியில் கெஞ்சினான மாலா.

“மாலா, நான் இப்பொழுது ஆமராதியெட்டர் மனேச்சரைக் கண வேண்டும்.”

“என் அவரை நாளைக்குக் கண்டாலென்ன?”

சரி மனேச்சரை நாளைக்குக் காரணமல்ல. புறப்பட்டு கடற்கரைக்கு உலர்வப் போகலாம் என்றான். உடனே மாலா இதே புறப்பட்டு விடுகிறேன் என்று நேரே தனது அறைக்குப்போய்த் தலையை மிக அழகாக அலங்கரித்துக் கொண்டு புறப்பட்டு வந்தான்.

அவள் அழகு மூர்த்தியினாலும் பலவிதமான கற்பனை களை எழுப்பியது. “மாலா, உனக்கு ஒந்தப் புடைவை மிகவும் அழகாக இருக்கிறது” என்றாலும் மூர்த்தி.

எண்ணைக் கேவி பண்ணினது போதும். எப்படி என்றாலும் நான் அந்த மேலைவைப்போல அழகாக இருக்க ஞடியமா? என்றான்.

“மாலா, எல்லாரும் அழகங்களையும் எல்லார் கண்களுக்கும் தேவற்ற மாட்டர்கள். ஒருத்தி ஒருவன் கண்ணுக்கு மிக அழகாகத் தோற்றுவான் ஆனால் அவளை இன்னெலுவுவன் மிகக்குறுபி என்று கூறிப் பரிகாசம் செய்வான். மேக வரவை நீ அழகி என்று மதிப்பிடுகிறும், ஆனால் எனக்கு நீயே அழகியாய்த் திகழ்கிறும்” என்றாலும் மூர்த்தி.

மூர்த்தியின் மொழிகளைக் கேட்ட மாலைவின் உள்ளம் துள்ளிக்குதித்தது.

“என் அத்தரன் நீங்கள்என்னையு உண்மையாகத்தான் அழகி என்கிறீர்கள்”

“அதில் உணக்கு என் இத்தனை நடத்தெய்!”

“அப்படியானால் நான் ஒரு பாக்கியவதி இனி எனக்கு இந்த உலகில் குறை ஒன்றுமேயில்லை”

“மாலா, அதோ அந்திப் பொழுதாகி விட்டது. புறப்பட்டு நோயாகி வருது.

“ஒம் இதே நான் ரெடி”

மூர்த்தியின் கார் கடற்கரையை நேர்க்கிப் பறந்தது. அவர்கள் கடற்கரையை அடைந்ததும் காரை ஒரு புற்றரையில் விட்டுவிட்டு இருவருமாக கடற்கரையில் வசதியான ஒரு மணல் மேட்டைத் தேடிச் சென்று அந்த மணல் மேட்டில் அமர்ந்து கொண்டார்கள். கடற்கரைற்று மிக ரம்மியமாக வீசி அவர்கள் உள்ளத்தில் பலவித உணர்ச்சிகளைக் கிளரியது.

கடலில் கண்ணுக்கு எட்டிய

தூரத்தில் சில கப்பல்கள் எறும்பு போல ஊசிந்து மறையும் அந்தக் காட்சி அவர்களின் உள்ளத்தைக் கவர்ந்தது.

ஆதவன் கடவின் வடியில் மறையும் அழகை அவர்கள் ஏதித்து மெய்மறந் திருந்தார்கள்.

உலகை மிலிரச் செய்த ஒளி சிறிது சிறிதாக மறைந்தது; இருள் சூழ்ந்தது.

அப்பொழுதுதான் காதலர்கள் இரவாசி விட்டதை உணர்ந்தனர்.

“மாலா உன்னேஷ எவ்வளவு நேரம் பேசிக் கொண்டிருந்தாலும் அலுப்புமில்லை; நேரமாவதும் தெரிவதில்லை. இரவாசிவிட்டது இனி நாம் இங்குதங்குவது பிசு எழுந்திரு பேசுகலரம்” என்று மூர்த்தி.

மாலாவுக்கு இன்னும் சிறிது நேரம் மூர்த்தி யொடு அந்த வெண மனை கும்பவிலிருந்து கொண்டு தன் அழகை பரிசீப்பதைக் கேட்க இன்பமாக இருந்தது. ஆனால் அவள் எண்ணத்திற்குத் தடையைக்கப்பாமாய்ப்போன இருள் சூழ்ந்து விட்டதே என அவள் மனசு தவித்தது.

இதோ நரன் புறப்பட்டுவிட்டேன் என்றுகூறி ஒரு நீண்ட பெருமூச்சு விட்டாள். அந்த மூச்சேரடு அவள் மார்பும் விட்டின். கன்னங்கள் குங்குமம் போலச் சிவந்தன.

மூர்த்தியின் கசர் மாலாவின் பங்களாவை நோக்கி விரைந்து சென்றது. எதிரில் வந்துகொண்

டிருந்த மேகலாவின் புதிய “பிழுக்” காஸ் அவர்களைத் தாண்டிச் சென்றது. அதனைக் கவனித்த மாலாவின் உள்ளம் உள்ளுப் பலபல எண்ணங்களால் குப்ரத் தெருங்கியது. இந்த நேரத்தில் மேகலா எங்கு சென்றுள் என்பது அவள் எண்ணத்தில் எழுந்த முதல் வினா.

ஒருபெண் நன்றாக வாழ்வதை இன்னொருபெண் கண்டு சந்தேஷ கீழ் எய்துவது மிகக்குறைவு என்பதை மாலா காட்டிவிட்டாள்.

“மாலா! என்ன நீ மீண்டும் எண்ணன்களை அசைபோடத் தொடங்கிவிட்டாயா? ஏன் திடீரென்று உனது முகம் வரடி வதங்கவேண்டும்” என்று கேட்டவாரே அவள் மாம்பழக் கண்ணத்தில் தனது கரத்தினாலே செல்லமாகத் தட்டி னன் மூர்த்தி.

“அத்தரன் நான் உங்கள் அன்பைப்பெற இந்த உலகில் எத்தனையே முடசூக்கட்டைகள் இடையில் குறுக்கிடுகின்றன. இவைகளை எல்லாம் இருந்த இடம் தெரியாமல் களைந் தெரிந்த பின்தான் என் உள்ளம் நீம்மதியடையும்” என்றன. அவள் பேச்சில் அகங்காரமும் பழிவாங்கும் குருரும் பிரதி பவித்தன.

“மாலா மணிதன் வரழப்பிறந்த வன் அவனுக்கு வரழுக்கையில் இன்பமும் துண்பமும் மாறிமாறித் தாண் வரும். நாம் இந்த உலகத் தின் பற்றை மறந்து பகவானிடத்தில் அன்பு கொள்ளவேண்டும் அவரின் பரதசேவையே எமகிகு

இனப்பின மனத்திடம் கொள்ள வேண்டும்”

“நல்ல கதை சொன்னிர்கள் இந்த உலகத்தில் இனப்பம் எங்கே என்று தவிக்கும் எமக்ஞ இந்தக் காதல்வாழ்வுதான் அதைக் காட்டி தந்தது. அந்த உண்மையைக்

கண்ணரக் கண்ட பின்புமா உலகத்தை வெறுக்க வேண்டும்”

அந்த நேரத்தில் அவன் தேரழி மல்லிகா அங்குவந்தான் மூர்த்தி அந்த இடத்தை விட்டகன்றன.

தொடர்ச்சி நாலுருவில் காணக.

திருக்குறளறப்போர்

துண்பம் சகித்துந் துயர்மறந்து பேரரடும்
அன்புத் தமிழர்க் கறம்வெல்லும்—என்பதுமெய்
“ஹழழும் உப்பக்கம் கரண்பர் உலைவின்றித்
தாழ துஞ்று பவர்”

அன்னை மொழிகாக்கும் அன்புநெறி கண்டரக
மன்னும் மனம்மாறி மாண்புறுக!—உன்னுகவே
“வேலன்று வெள்றி தருவது மன்னவன்
கோலதூஉம் கோடா தெனின்”

குண்டாந் தடிதுவக்கின் கூர்முளைக்கும் அன்புமுகம்
கொண்ட புதுமைதமிற்க கொள்கையென்று—கண்டோமே
“இள்ளுசெய் தார்க்கும் இவியவே செய்யக்கால
என்ன பயத்தோ சால்பு”

நீயர்சே! நின்று நிலைக்கில் அழுதனைய
தரைய இழந்த தமிழுக்குப்—போயருள்செய்!
“அல்லற்பட்ட டாற்று தழுதகண் னீர்ஸ்ரே
செல்வத்தைத் தேயக்கும் படை”

காதல் செய்வீர் !

இளவரசித்

கந்தை யுடுக்க வழியற்றுக்
கையை யேந்திக் கதறியழும்
மங்கதை போன்று வீதிகளில்
மண்டிக் கிடக்கும் மத்தைகளை
விர்தை யுலகப் பேரியோரே !
விரும்பி யழைத்து விழிக்கரை
சிங்கதை குளிரத் துடைத்தவர்கள்
சிரித்து மகிழுக் காதல்செய்வீர் !

அழைக்கும் போதே அடிமையைப்போல்
அருசிலோடி வந்து ஸின்று
குழைந்து கூறுக் குழவியைப்போற்
குதித்து வேலை செய்கின்றுன்.
சுரோத்துப் போனேன் எனக்கூறி
காலத்தை வீணுய் கடத்தாமல்
வளைந்து வீட்டின் பண்செய்யும்
வறுமைப் பையனைக் காதல்செய்வீர் !

செல்வ மிதுந்து சிறப்போடு
செருக்காய் வாழும் செல்வர்களே !
கல்லை யோத்த உம்புள்ளம்
கசிந்தே அன்பு நீர்வழிந்து
கல்விப் பச்சை யில்லாமல்
கருகிப் போகு மவனர்வு
பல்கிப் பெருசிப் பலனீய
பணத்தை யீங்து காதல்செய்வீர் !

இலங்கையின் புதீனப் பத்திரிகையாகப் பதவுசேய்யப்பட்டுள்ளது.

பாச மாகப் பணமிக்கு
பழக்க அனுப்பும் பேற்றோரின்
நேச இதயம் நோகாமல்
நேர்மை யாக நடந்துமது
தேச முய்ய பிள்ளைகளே !
தேடக் கிடையாக் கல்வித்தை
நாச மடைந்து போகாமல்
நானு மதனைக் காதல்செய்வீர் !

கலைகள் வளர்ந்த தமிழ்நாடு
கவலை யடைந்து வருந்துவதேன?
மலையை நிகர்த்த அதன்சீலம்
மாச பட்டதன் காரணமென?
கலையைப் பார்த்து விலைபோசி
காசைக் காதல் செய்யாமல்
தலைக விழுந்த தமிழ்நாட்டை
தாங்கிக் கலையைக் காதல்செய்வீர் !

ஓஒசு செல்லும் வெள்ளத்தீல்
ஓநுதுளி போன்ற எம்வாழ்வில்
தேஒதுக் திரிந்து குப்பைகளை
சேர்த்துக் காலம் போக்க மர்
வாடி யழிந்து சாகாமல்
வல்ல ஈசன் பதம்பணிந்து
பாழத் துதித்து நித்தியனும்
பரமனை வாழ்த்திக் காதல்செய்வீர் !

இப்பத்திரிகை யாழ்ப்பாளர் பகுதிச் சனசருக்திலை சமாசத்துக்காக அதன் நிர்வாக ஆசிரியர் சண்டிக்குளி க. பே. முத்தையா அவர்களால் சித்திரை மாதம் யாழ் பாணம் சௌவப்பிரகாச அச்சியந்திராஸூவில் அச்சிடப்பட்டுப் பிரச்சிக்கப்பட்டது.